

[Maisted]

Da det åbenbart er almindeligt forekommende inden for den offentlige sektor, at personer, der er ansat i eller har relation til den offentlige sektor, nyder visse økonomiske fordele eller goder ud over den løn, der er forbundet med ansættelsen, finder jeg det rigtigst, at disse goder og fordele kommer til offentlighedens kendskab.

Besvarelse (15/3 83):

Finansministeren (Christophersen):

Spørgsmålets formulering kan give det indtryk, at spørgeren formoder, at offentligt ansatte i almindelighed ud over deres løn oppebærer indtægter eller modtager visse goder i større omfang eller på en sådan måde, at det er uforeneligt med offentlig ansættelse.

Jeg finder ikke, at der er grundlag for at antage, at det er almindeligt eller hyppigt forekommende, at statsansatte modtager frynsegoder fra institutioner, firmaer, enkeltpersoner m.v. med relationer til den offentlige sektor. Jeg har derfor ikke umiddelbart til hensigt at lade den foreslåede liste udarbejdes.

Det skal i denne forbindelse bemærkes, at den eneste mulighed for at få oplysninger til en sådan liste vil være at anmode ministerier og styrelser om at rette forespørgsel til samtlige statsansatte om, hvad de i givet fald har modtaget.

Spm. nr. S 753

Til *industriministeren (4/3 83)* af:

Anne Grete Holmsgård (VS):

»Finder ministeren ikke, at det er en yderst betænkelig underkendelse af monopol-direktoratets arbejde, når ministeren tilbageholder direktoratets redegørelse om discountbutikker alene på grund af, at en række interesseorganisationer ikke ønsker at få redegørelsens oplysninger frem i offentligheden?«

Begrundelse

Det forekommer fuldstændig uforståeligt, at ministeren har tilbageholdt monopol-direktoratets redegørelse om discountbutikker med den yderst tynde begrundelse, at en række interesseorganisationer ikke ønsker redegø-

relsens oplysninger frem i offentligheden. Det eneste rimelige ville naturligvis have været at offentliggøre redegørelsen, der jo har været til høring hos de implicerede organisationer. Ministeren kunne så, som det har været tilfældet med tidligere redegørelser fra direktoratet, samtidig have offentliggjort interesseorganisationernes og industriens bemærkninger til redegørelsen.

Gennem den valgte procedure har ministeren direkte mistænkeliggjort direktoratets arbejde, da det klart fremgår af svaret af 2. marts 1983 på spørgsmål 15 i erhvervsudvalget, at direktoratet har afvist organisationernes klager. Det kan kun forstås på én måde, nemlig at direktoratet har afvist, at rapporten skulle indeholde oplysninger, der er fortrolige i monopollovens forstand.

Ikke desto mindre holdt ministeren i dag i et samråd i erhvervsudvalget fast ved, at han ønsker at gennemgå redegørelsen for at undersøge, om den indeholder fortrolige oplysninger.

Besvarelse (15/3 83):

Industriministeren (Stetter):

Som det fremgår af min besvarelse af de af spørgeren stillede spørgsmål 693 og 711, er jeg som minister rekursmyndighed på dette område, og det påhviler mig derfor at tage stilling til de klager, der er fremkommet.

Når ministeren som rekursinstans må tage stilling til, om der i monopoldirektoratets redegørelse indeholdes oplysninger, som de berørte virksomheder efter monopolloven og regulativets bestemmelser kan gøre krav på holdes fortrolige, ligger det i sagens natur, at rekursinstansen må tilbageholde rapporten, indtil rekursbehandlingen er afsluttet, idet denne i modsat fald vil forskertse sit formål.

Industriministeriet har nu gennemgået redegørelsen med henblik på at efterprøve monopoltilsynets afgrænsning af, om der der findes fortrolige og hemmelige oplysninger. Ministeriet har den 10. marts 1983 meddelt monopoldirektoratet resultatet af sin gennemgang og anmodet dette om ved offentliggørelse af redegørelsen at udelade visse oplysninger.

Der er således tale om en helt normal administrativ procedure, og jeg vil gerne benytte lejligheden til at slå fast, at det aldrig har